

Bir Kalemin İçindeki Şehir

Yavuz DEMİRKİRAN

Bir Kalemin İindeki Şehir

Yavuz DEMİRKİRAN

Max çizim yapmayı çok severdi. Her yere giderken kulağının arkasında sarı bir kalem taşırdı. Güneşli bir öğleden sonra, resim çizmek için masasına oturdu. Kalemmini çevirerek açtı ve içinden minik bir ciyıklama geldi. Max gözlerini kırpıştırıp yaklaştı. Bu bir ses miydi?

Max kalemi kulağına götürüp dinledi. Uzaklarda biri, 'Deprem! Herkes tünellere!' diye bağıırıyordu. Nefesi kesildi. Kalemin içinde koca bir şehir gördü. Sarı baretli minik madenciler grafit sokaklarında koşuyordu. Yeşil önlüklü ahşap ustaları yürüyüş yollarında acele ediyordu. Şehir ancak başparmağı kadar genişti!

Max kalem açacağını yine çevirdi, sadece birazcık. Ciyaklama daha da yükseldi. 'Dur! Lütfen dur!' diye bağırdı bir ses. Ahşap duvarların arasından minik bir madenci yukarı baktı. Diken diken gri saçları ve yanaklarında is vardı. 'Ben Pip,' dedi. 'O açacağın her dönüşü dünyamızı küçültüyor!' Max donakaldı, gözleri kocaman açılmıştı.

Pip şehrin kenarını işaret etti. Binalar yavaş yavaş ahşap talaşından bir uçuruma yaklaşıyordu. 'Günlerdir küçülüyoruz,' dedi. 'Her kalem açışımız sokaklarımızı ve evlerimizi kesip atıyor.' Max kalemine baktı. Silgi ucu kısılıyordu. Kendini çok kötü hissetti. 'Bilmiyordum,' diye fısıldadı. 'Kalemi hemen şimdi açmayı bırakacağım.'

Max kalemi nazıkçe yere koydu. 'Yardım etmek istiyorum,' dedi. Pip başını salladı. 'Öyleyse gel, ustamız Willow ile tanış.' Max içeri baktı. Kestane rengi saçları örgülü, yeşil önlüklü minik bir kadın olan Willow, çatlamış bir duvarı ölçüyordu. 'Yeni bir yuvaya ihtiyacımız var,' dedi. 'Kalem açmanın bize zarar vermeyeceği güvenli bir yere.' Max derin düşündü.

Max masasına baktı. Açık duran boş bir kalem kutusu gördü. 'Şuna ne dersiniz?' diye sordu. Pip ve Willow baktı. Kalem kutusu uzun ve genişti, içi yumuşak kumaşla kaplıydı. 'Mükemmel!' dedi Willow. 'İçinde yeni bir şehir kurabiliriz.' Max gülümsedi. 'Herkes oraya ben taşıyım,' dedi. 'Bunu birlikte yapacağız.'

Pip bütün madencileri ve ustaları bir araya çağırdı. 'Aletlerinizi toplayın!' diye bağırdı. 'Yeni bir yuvaya taşınıyoruz.' Minik insanlar sevinçle bağırdı. Kazmalarını ve çekiçlerini topladılar. Planlarını rulo yaptılar. Onlar Max'in eline tırmanırken Max kalemi sabit tuttu. Sonra onları tek tek kalem kutusuna taşıdı.

Willow planlarını açtı. 'Kumaştan duvarlara ve kartondan zeminlere ihtiyacımız olacak,' dedi. Madenciler depolama için minik tüneller kazdı. Ustalar yumuşak kumaşı sıcacık odalara dönüştürdü. Max pencereler için küçük kâğıt parçaları yırttı. 'Burası harika bir yer olacak,' dedi Willow. 'Ama birlikte çalışmalıyız.' Ve öyle yaptılar.

Minik şehir kalem kutusunun içinde büyüdü. Bir şişe kapağından yapılmış bir şehir meydanı vardı. Bir kibrit kutusundan kütüphane kuruldu. Madenciler duvarları süslemek için parlak grafit parçaları buldu. Ustalar ipleri halılara dönüştürdü. Max hayranlıkla izledi. Onlara köprü için bir parça ip verdi. Herkesin bir işi vardı.

Pip bir iplik makarasının üstünde durdu. 'Bir toplantı salonuna ihtiyacımız var,' diye duyurdu. 'Ve aletlerimiz için bir atölyeye.' Willow yeni bir plan çizdi. 'Onları yan yana inşa edeceğiz,' dedi. Madenciler temeli kazdı. Ustalar duvarları yükseltti. Max görebilmeleri için minik bir lamba tuttu. Yeni şehir şekilleniyordu.

Sonunda kalem kutusu hazırđı. Minik insanlar yeni evlerine taşındı. Bir çiy damlasından akan suları vardı. Pamuktan yapılmış yumuşak yatakları vardı. 'Eski şehirden bile güzel,' dedi Pip. Ama sonra üzgün göründü. 'Eski haritamızı özlüyorum,' dedi. 'Her sokağı ve meydanı gösteren haritayı.'

Max'in bir fikri vardı. Bir kâğıt ve sarı kalemını aldı. Çok dikkatlice, eski şehri hatırladığı kadarıyla çizdi. Sokakları, binaları ve küçük parkı çizdi. Grafit madenlerini ve ahşap atölyelerini çizdi. Sonra minik noktalarla renklendirdi. 'Bu senin için,' dedi ve haritayı Pip'e verdi.

Pip ve Willow haritaya baktı. 'Çok güzel!' dedi Willow. 'Her şeyi hatırlamışsın.' Minik insanlar sevinçle bağırdı. Haritayı yeni toplantı salonlarına astılar. Max o kadar geniş gülümsedi ki ön dişinin aralığı görüldü. 'Yardım etmeme izin verdiğiniz için teşekkürler,' dedi. 'Ve cesur olduğun için teşekkürler,' dedi Pip. 'Şehrimizi kurtardın.'

Max o kalemi bir daha hiç açmadı. Onu özel bir hazine olarak masasında tuttu. Bazen içeri bakıp minik arkadaşlarına el sallardı. Onlar da sıcacık kalem kutusu yuvalarından el sallardı. En küçük canlıların bile harika komşular olabileceğini öğrendi. Ve işbirliğinin her değişimi kolaylaştırdığını.

Bir g n Max'in arkadaşı Lily bir kalem  d n  almak istedi. Max ona baŗka bir kalem verdi. 'Bu  zel,' dedi ve sarı kalemi okŗadı. '  inde koca bir d nya var.' Lily g ld , ama Max sadece g l msedi. Sırrı biliyordu. Ve iyili in minik arkadaşlarına yeni bir yuva kurdu unu biliyordu.

Max kalem şehrinin resmini çizip duvarına astı. Resimde madenciler ve ustalar yan yana çalışıyordu. Eski şehrin haritasını ve yeni kalem kutusu yuvasını gösteriyordu. Ve en altında, minik harflerle, 'Birlikte her şeyi yapabiliriz' yazıyordu. Max ona bakıp gurur duydu. Koca bir şehre yardım etmişti.